

NYÍLT LEVÉL

Gondolatok az egykori VÍZGAZDÁLKODÁSI TUDOMÁNYOS KUTATÓ INTÉZET-ről egy új VÍZGAZDÁLKODÁSI TUDOMÁNYOS KUTATÓ KÖZPONT-ért!

2020. december 10-én hatalmas robbantással tettek földdel egyenlővé egy toronyházat Budapesten, a Kvassay Jenő úton. Ez volt a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet, akkorra már kiürített székháza. Mi, akik dolgoztunk az intézetben, mint családtag kötődünk e tudományos központhoz. A robbantás drámai eseményének pillanatában éreztük és értettük meg igazán, hogy a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet – de annál még sokkal több is – megszűnt!

Az intézményt pénzügyileg már 2012-ben ellehetetlenítették. Ezt követően jogilag is véglegesen felszámolták, gyaníthatóan egy előre gondosan megtervezett ingatlanpanama részeként. A volt központi épület évekig üresen állt, majd nyolc év elteltével felrobbantották. Helyén egy atlétikai stadion épült fel. A tisztánlátás és továbblépés érdekében meg kell nevezni az elfogadhatatlan folyamat felelőseit, tervezőit és végrehajtóit.

Szinte felfoghatatlan, vajon miért ne lett volna égetően, folyamatosan szüksége az országnak egy méltán nemzetközi hírű kutatóhelyre, amely megteremtette Magyarországon az integrált vízgazdálkodási kutatások eszköz- és tudásbázisát, információközpontját? Miközben óriási kihívások érik hazánk fenntartható vízgazdálkodását, az elöregedett vízellátó rendszerektől a hidrológiai körfolyamat szélsőségeinek egyre gyakoribb előfordulásáig. A fokozódó hidrológiai szélsőségek drámaian befolyásolják a mezőgazdasági termelés stabilitását, növelik az ország területének közel egyharmadán a szélsőséges árvízi kockázatokat, valamint különösen súlyos terheket jelentenek az ország gazdaságának. Szomorú, de előre látható lett volna a mostani aggasztó aszály és az extrém kisvízes periódus.

Sajnálatos tény, hogy az átfogó és koordinált magyar víztudományi kapacitás a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet megszűntetésével lényegében szétesett, illetve – esetenként kitűnő – zömében egyetemi tanszéki tudományos műhelyekre atomizálódott. Víztudományunk mérhető nemzetközi hatása drasztikusan csökkent. Ma, olyan önálló, átfogó, integrált és multidiszciplináris állami vízgazdálkodási kutatóintézet, amely a hidrológiától a vízminőségen, a felszíni és felszín alatti vízkészleteken, a vízépítésen, az energetikán és az ökológián át a gazdasági és társadalmi kérdésekig a feladatokat egy intézményben képes összefogni és kezelni, nincs. Az egyetemi tanszékeken folyó kutatómunka nem helyettesíthette egy hosszú távú, átfogó, a kormányzati vízügyi politika és a gyakorlat igényeit prioritásnak tudó, koherens nemzeti vízgazdálkodási tudományos kutatási program kidolgozását és végrehajtását. Ez volt a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézet missziója, és ezt szükséges újra megteremtteni!

Napjainkban, mikor a bőrünkön érezzük, hogy a klímaváltozás hatásainak legnagyobb része a vízkörforgáson keresztül jelentkezik, egyre sürgetőbbé válik egy olyan kutatóhely újbóli megalapítása, melynek feladata az ország vízkészleteivel kapcsolatos tudományos kutatás, mérés, elemzés, operatív előrejelzés, műszaki fejlesztés és kutatás-koordináció lenne.

A Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetet az tette naggyá, hogy alapfeladatain túl jelentős nemzetközi kapcsolatokat épített ki, és hatékonyan ápolta együttműködést az ENSZ, az EU intézményeivel és a nemzetközi tudományos közösséggel, egy intézményben fogta össze a vízzel kapcsolatos tudást, összehangolta a vizes kutatásokat, nemzetközileg is elismert tudósokat tudhatott a vezetői között, és nem utolsósorban olyan szakembereket nevelt, akik napjainkban a vízgazdálkodás kiemelkedő egyéniségei.

Mi, akik részesei voltunk e tudományos, szakmai tevékenységnek, és érezhattuk ennek a nemzetközileg is széles körben elismert intézetnek a szellemiségét, bízunk abban, hogy a megújult politikai vezetés megérti, hogy mi a víz szerepe a társadalomban és a természetben, és életre kelti azt az integrált feladatok ellátására képes vízgazdálkodási kutatóhelyét, amely újjáéleszti és továbbviszi a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Központ tevékenységeit és szellemiségét. Ezt a folyamatot mi, mint a hajdani Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Központ egykori munkatársai örömmel segítenénk!

Budapest, 2026. szeptember

Az egykori VÍZGAZDÁLKODÁSI TUDOMÁNYOS KUTATÓ INTÉZET/KÖZPONT dolgozói

<i>Albert Kornél</i>	<i>Koncsos László</i>	<i>Schandl Vilmos</i>
<i>Bakonyi Péter</i>	<i>Konecsny Károly</i>	<i>Schneider Jolán</i>
<i>Bartha Ferenc</i>	<i>Kovács Péter</i>	<i>Simonffy Zoltán</i>
<i>Bendéné Tóth Erzsébet</i>	<i>Kovács Szilárd</i>	<i>Solymossy Anikó</i>
<i>Berke Barnabás</i>	<i>Kőszegi Lászlóné</i>	<i>Szabó János Adolf</i>
<i>Berta Erzsébet</i>	<i>Kövendi-Veress Gyula</i>	<i>Szakács Zsuzsanna</i>
<i>Csányi Béla</i>	<i>Laskóvölgyi Mária</i>	<i>Szilágyi Ferenc</i>
<i>Deseő Éva</i>	<i>László Ferenc</i>	<i>Szlávik István</i>
<i>Zsuffa Istvánné Szöllősi-Nagy Klotild</i>	<i>Licskó István</i>	<i>Szlávik Lajos</i>
<i>Fehér János</i>	<i>Liebe Pál</i>	<i>Szöllősi-Nagy András</i>
<i>Fleit Ernő</i>	<i>Major Veronika</i>	<i>Szurdiné Veres Kinga</i>
<i>Futaki Károly</i>	<i>Márcz Ilona</i>	<i>Takács Imre</i>
<i>Gaál László</i>	<i>Mayer István</i>	<i>Vadász Jenő</i>
<i>Gajárszki Győző</i>	<i>Mekis Éva</i>	<i>Váradi József</i>
<i>Galambos István</i>	<i>Oláh János</i>	<i>Várhelyi Ildikó</i>
<i>Gayer József</i>	<i>Pálos László</i>	<i>Várhelyi István</i>
<i>Hoffer Alice</i>	<i>Pappné Urbán Judit</i>	<i>Vekerdy Zoltán</i>
<i>Horváth Emese</i>	<i>Pataki Bea</i>	<i>Veres Kinga</i>
<i>Kissevich Gáborné</i>	<i>Peisz Hajnalka</i>	<i>Zóka Béla</i>
<i>Kling Zoltán</i>	<i>Réczey Gusztáv</i>	

TÁMOGATÓ

Búzás Zsuzsa

Az alapításkori nevén Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetnek keresztelt, majd Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Központnak átnevezett intézmény 2012-ben megszűnt. A mozaikszo és a logó egy magyar vállalkozás tulajdonába és kizárólagos használatába került. A „Nyílt levél”-ben nevesített intézmény kizárólag a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetre/Központra utal és a levél annak ethoszát idézi.